

Ք.

ԶԱՅՆԱԳՐԵԱԿԱՆ ԿԱՆԿԱԿԱՆՆ ԵՒ ԳՊՈՐ-ՅԱԿԱՆ ՆՈՐ ԵՐԳԱՐԱՆ.—Առխտաստիքից Գեորգ Մ. Գասապեան Երամիտ-ուսուցիչ, Պապտառ, Տպգր. Նուագ, Պէյրոս, Տ՝ էջ 26, 15 Ս. Գ.

Պապաստի երամիշտ ուսուցիչ Գ. Գասապեանի, մանկագարտէզի յատուկ, եւրոպական ժայնանիշերով հրատարակած **Նոր Երգարանը** տեսայ, շատ նպաստակարար գտայ զայն: Ի հարկէ անոր պարունակած 17 հաս ժանկական երգերուն յորինուածքի մասին ոչինչ ունիմ բռնիք, որովհետեւ սեւէ երգի մը եղանակին յորինուածքը երամիշտ ին կարողութենէն ու ծաշակէն կախում ունի, կը բաւէ որ անիկա արուեստին կանոններուն ղեմ մեղանշած չըլլայ: Այսու ամենայնիս Գ. Գասապեան անշուշտ պիտի ներէ ինձ եթէ պզտիկ դիտողութիւն մը ընեմ:

Յայտնի է թէ եւրոպական երամշտութեան մէջ, մարդկային ծայրն տարածութեան մասին, սեռական համեմատ, որոշ սահման մը գծուած ըլլալով, սեւէ երգ բոս այնմ կը ծայնագրուի ու կ'երգուի, արուեստը չի թոյլատրեր սոյ դրոշեալ սահմանէն դուրս ելնել: Գ. Գասապեան դժբախտաբար այս պարագան պէտք եղած կարեւորութեամբ նկատի չէ առած. վասն զի երգերէն շատերը մանուկներու կողմէն երգուելիք բօնէն բարձր գրուած են, անանկ որ մանկագարտի դաստիարակները, իր մեարքը ունեցած ծայնագրեալ տարին համաժայն, զանոնք երգիտնի վրայ կամ **տարագօծէ** մը առաջնորդուած երգել տայ մանուկներու, պիտի տեսնուի որ, եթէ ոչ անկարելիութեան, գոնէ ամենամեծ յոգնութեան մը առջեւ պիտի դնէ զանոնք, չափէն անկի պոռագնելով: Թերեւս բոսի թէ այդ պարագային պէտք է **բամբարօզ** ընել երգերը. բայց սակա ալ անիրաւ պատճառներով մը եղած կ'ըլլայ. վասնզի ուսուցչուհին կրնայ զժողովրդական ենթակրօնքի **բօն**ը իջնցնել ուզած ասան: Հետեւաբար երգերը պէտք է ծայնագրել այնպիսի յարմար **բօն**ով մը որ թէ՛ **բրամբարօզի** տեղի չմնայ եւ թէ՛ աշակերտը կարենայ առանց նեղուելու երգել. որովհետեւ պոռալը երգել չէ:

Կը շնորհատրեմ Գ. Գասապեանը մանկագարտէզներու յատուկ իր այս շատ օգտակար ու յաննարարիկ աշխատութեան համար:

ԼԵՒՈՆ Մ. ԶԻՆԿԻՆԻՆ

Յ.

Ազգան Վանտակահինի կասկը կամ Յակոբու Ազգ (կասակերգութիւն երկու արար). գրեց՝ Միք. Ս. Նանարեան, Տպգր. Տէր-Յովհաննէսեան եւ Ազգունեան, Պէհեանեան, Պէյրոս Տ՝ էջ 20.—գին 3 Ժանն:

Կասակերգութիւն մը կարգաւոր պիտի վընտաւ անոր մէջ բնական արհեստին հետ զրական արժանիք մը, եւ ներկայացնողն ալ՝ տեսարաններու պէտպիսութիւններ, սրամիտ եւ կոկիկ արտայայտութիւններ եւ կրթիչ զա մը:

Այս կասակերգութեան հեղինակը կրնանք ը-

տել թէ բնա կարեւորութիւն չէ առած զրականին, Թերեւս ընթերցողներէն ծիծաղ խլեն Յակոբու Ազգի գաւառարարական խոսակցութիւնը եւ աշխարհիկ լեզուով եղած խօսքերը չհասկնայ եւ անոնց տարբեր մեկնութիւններ տալը: Բայց ասոնք չապագ են եւ չեն արտայայտեր մեր գաւառարարականներէն ո՛ր եւ է մէկը: Այս պատճառով անկի նախընտրելի պիտի ըլլար պարզ լեզուով մը գրել:

Թատերական ճիւղին համար կարելու է նաեւ, բարոյական զաս մը հանել ներկայացուած ո՛ր եւ է կասակերգութենէ. ասոր մէջ Յակոբու Ազգի ազգայնութիւնը, անփորձ գործիչին եւ Յակոբու Ազգի ազգայն՝ յանուն բարեփոխութեան սիրամարտութիւնը թէև կերպով մը կը ծաղկուի, սակայն զժողովրդաբար երակակցութիւնը շատ անորոշ է, եւ այդպիսով բոլոր գրուածքը կը մնայ տարածում:

Գովելի է Նաճարեանի սեբաբի իբրեւ ձեռնարկ, բայց անկի փափարելի էր որ մեր բեմերուն վրայ երևէին մեր կեանքէն առնուած եւ մեր խի կեանքը արտայայտող սեռարաններ, եւ մշակուելը Պարսեանի եւ Օսեանի սրուեստը:

ԱՆԳՐԱՆԻԿ

Չ.

ԳՊՐԱՅԱՍԻՐԱՅ ՏԵՂԵԿԱԳԻՐԸ

Այլերնուս առջեւ ունինք Գարցաւէր Տիկնանց 1925-1926ի գործունէութեան տեղեկագիրը, զոր յիշեալ Ընկերութիւնը պատիւն բրած էր մեզի խրկելու: Երէցեան վայելուչ սպաւորութեամբ ութսուն երեւէ բարկացեալ խիստ շահեկան տեսարակ մ'է այն՝ որ Ընկերութեան տարեկան գործողութիւններուն պատկերը կը ջուցարկէ: Եւրոպական անթիքի կատարելութեամբ ու ամէն կողմի վաճարածանուութեամբ,

Կը բաւէ անկարի մը նետել տեղեկագրին «պարտք» ու «պատճառ» մանրամասն հաշիւներուն՝ համոզուելու համար թէ Գարցաւէր ի՛նչ անխնայ շահերով կարողացած է հասնիլ այն նիւթական արդիւնաշատ աներեւակայելի վիճակին, զոր կը յայտնէ, եւ որով իր ազգանուէր նպատակին պիտի հասնէր լիով: Եւ յիբաի ո՛վ պիտի երեսակայէր թէ իր զանազան գործունի ու խելաւի միջոցներով իր ստացած գումարներուն հաշիւը կը համեմատար իր բաժնին մէջ 1,332,045,60 Ֆրանքի, իսկ «պատճառ» իր բաժնին մէջ 917,918 անագին գումարին՝ 359,777 շանժի տարբերութեամբ:

Վհատիլ չկիցող այս Ընկերութիւնը ծագում կ'առնէ 1879ին, ու անկէ ի վեր անդու գործունէութեան մէջ Կոստանդնուպոլսէ Սելանիկ փոխադրուելով ու զարմեալ պարագաներու բերմամբ Սելանիկը թողով հաս Մարսէլի հաստատում՝ գեծ նպասակ մը դրած է իրեն. ծառայել բնագաւառի հայութեան կրթական գործին, բնագաւառի շնչումով իր ամբողջ ուշադրութիւնը դարձունելը Հայաստանի կրթական գործին ստատրելու, այս մասին խորհրդակցութիւններ կատարելով պաշտօնական անձանց եւ ազգային մարմիններուն հետ, բնորոշուած է 177 ոգրու հի ներդրանք արդէն ժամանած են Մարսէլի. այս որբերէն ամէն մէկուն համար հիշք Եսթ Բիլիֆ պիտի վը-